

vist sig igennem Aarene, at den Vedligeholdelsespligt, man havde paataget sig i 1876 ligeoverfor de kongelige Kapeller, ingenlunde var blevet en Byrde, men tværtimod var blevet en Kilde til en Indtægt for Kirken, idet Forevisningsindtægterne i ikke ringe Grad oversteg Udgifterne til Vedligeholdelse af Kapellerne. I Henhold hertil blev det besluttet, at Domkirken skulde paatage sig Udgiften ved Opførelsen af det nye Kapel. Siden den Tid har Forholdene ændret sig, det skal indrømmes, de er blevet mindre gunstige for Roskilde Domkirke. Man har her i Rigsdagen vedtaget en Lov om Afløsning af Arvefæstet afgifter. Det betyder for Roskilde Domkirkes Vedkommende en Nædgang i de aarlige Indtægter paa ca. 20 000 Kr. Hertil kommer, at man her som andetsteds har maattet give Embedsmænd og andre Dyr-tidstillæg. Det betyder en øget Udgift paa ca. 10 000 Kr. Derfor mener jeg, der nu kan være nogen Grund til at søge Statstilskud til Udgifterne ved Opførelsen af Mausoleet, og jeg har tænkt mig at gaa til den høje Rigsdag og bede om et Tilskud paa Halvdelen af Omkostningerne, det vil sige 100 000 Kr. Det andet Beløb, det ærede Medlem nævnede, paa ca. 125 000 Kr., til Regulering af Pladsen omkring Domkirken, staar ikke i nogen Forbindelse med Opførelsen af det Kapel, der nu er under Opførelse. Man har været saa heldig i Tide at sikre sig Materialerne dernede, saa at Arbejdet allerede er ret vidt fremskredet, og der kan drives stærkt paa, hvilket jo ogsaa har den allerstørste Interesse med Hensyn til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Jeg mener, at som Stillingen er nu, er der ikke lidt, der taler for, at der ydes et Tilskud til Opførelsen, altsaa paa Halvdelen af Omkostningerne, og det er min Hensigt at foreslaa det.

Det ærede Medlem var saa inde paa Spørgsmaalet om Ansættelse af Stiftskapellæner, idet han mente, at de nuværende Vakanceforhold ved vore Præsteembeder var i høj Grad uheldige. Det ærede Medlem talte i øvrigt om disse Vakanceforhold paa en Maade, som røbede, at han ikke havde ret megen Indsigt i, hvordan det forholdt sig dermed. Det ærede Medlem udtalte: „Hos os er det almindelig Skik i Tilfælde af Vakance at indkalde fremmed Betjening i det paagældende Sogn. Man henvender sig i Almindelighed til en Nabopræst for at formaa ham til at paatage sig Arbejdet, men det giver let Anledning til Ubehageligheder“. Nej, saadan gaar det dog ikke til. Der er ganske bestemte Regler for,

hvordan Vakancetjenesten ordnes, og det er virkelig ikke mig bekendt, at det giver Anledning til Ubehageligheder. Naturligvis kan det være mindre behageligt for en Sognepræst at skulle ud især ved Vinter-tid i Vakancetjeneste et andet Sted, hvis det er langt borte. Men derudover tror jeg ikke, det giver Anledning til Ubehageligheder. Det ærede Medlem ønskede, at der skulde ansættes Stiftskapellæner, som skulde bestride disse Vakancer, men da jeg ikke kan tænke mig, at det ærede Medlem mener, der skulde ansættes mere end højst 2 Stiftskapellæner i hvert Stift, maa jeg gøre opmærksom paa, at det vilde ikke betyde ret meget med Hensyn til at kunne bestride Vakancetjeneste rundt omkring under Embedsledighed. Det ærede Medlem mener, at en saadan Stiftskapellan vilde virke som et Incitament, vilde virke fremmende paa det aandelige Liv rundt omkring i Sognene. Naar man et eller andet Sted var ved at køre i Staa, skulde der ansættes en saadan Stiftskapellan, for at han skulde sætte Fart i det igen. Jeg har ikke ret megen Tro til, at der vil komme noget saadant ud deraf. Tværtimod, jeg tror, at en saadan Stilling som Stiftskapellan vilde blive i høj Grad demoraliserende for sin Mand. Dette, at skulle flyve rundt som Præst, snart her, snart der, tror jeg ikke vilde være nogen heldig Stilling for en Mand.

Det ærede Medlem var saa inde paa Spørgsmaalet om Sjællands Stifts Deling, ja, han mente i det hele taget, at alle vore Stifter var for store med Undtagelse af Lolland-Falsters Stift. Men foreløbig tænker jeg dog, at det ærede Medlem indskrænker sig til at ønske Sjællands Stift delt. Det er jo et gammelt Spørgsmaal, det ærede Medlem her rejser, det har været fremme gennem lange, lange Tider. Som bekendt var Biskop Fog afgjort Modstander af, at Sjællands Stift blev delt. Biskop Rørdam kunde derimod nok tænke sig Stiftet delt, naar man vilde gøre det saadan, som han ønskede det. Den 5. Februar 1904 blev her forelagt et Lovforslag af daværende Kultusminister J. C. Christensen, gaaende ud paa, at der foretoges en Deling af Sjællands Stift. Dette Forslag fik imidlertid ikke nogen helt blid Modtagelse i dette Ting. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) udtalte sig meget bestemt mod dette Lovforslag. Han foreslog, at man lettede Sjællands Biskop paa en anden Maade, idet han mente, man kunde fritage ham for alt Arbejde med Skolevæsenet. Jeg haaber, at det ikke skal være saa